

FORMANDSBERETNING 2022

"... for sine nådegaver og sit kald fortryder Gud ikke" (Rom.11,29)

I forhold til min tjeneste i Guds rige, så har det altid været afgørende for mig, at jeg står i den tjeneste, som Gud ønsker, at jeg skal stå i. Jeg har oplevet, at Han siden jeg var ung, kaldte mig ind i opgaver, og når jeg forlod en tjeneste, så var det, fordi Han kaldte mig til en ny. I alle mine tjenester i Guds rige har jeg oplevet min egen utilstrækkelighed og syndighed. Summen af erfaret ufuldkommenhed i tjenesten vokser, jo længere man står i den, og jo mere har man brug for løbende at blive mindet om Guds nåde og hans troskab – *"er vi utro, forbliver han dog tro, thi fornægte sig selv kan han ikke"* (2.Tim.2,13).

Det gennemgående har været, at jeg kun var i tjenesten på grund af Guds barmhjertighed, nåde og kald – ikke af fortjeneste. Gud viste mig nåde og gav mig frimodighed til at fortsat at stå til rådighed, fordi jeg også oplevede at han udrustede mig, ikke sådan at jeg fik hele pakken af nådegaver, fordi han stadig ville, at jeg både skulle være afhængig af Ham og af andre.

Kaldet er derfor ligesom med frelsen, at jeg ikke svinger ind og ud af den, fordi jeg stadig synder, fejler eller føler mig utilstrækkelig til kaldet. Gud fortryder ikke sine nådegaver og sit kald. Hans vilje er, at du og jeg skal gøre en forskel, opleve at vi har værdi, bevare frimodigheden og fastholdes i, at vi hele tiden står i nåden – også i kaldet og tjenesten.

Vi taber let Guds dimensionen i arbejdet i Guds rige og den konkrete opgave, tjeneste eller ansættelse, som vi personligt indbydes til at stå i, eller selv melder os til. Hvad giver det mig? Er det noget, jeg har lyst til? osv. Ingen af spørgsmålene er forkerte, for det er både givende og opløftende at stå i en tjeneste, men hvis det kun er mig, det handler om, og ikke min næste eller Gud, så tabes de største perspektiver, nemlig at det er saligere at give end at modtage, og at jeg også er en tjener, og ikke bare kaldet til at gøre mig til herre over et nyt ansvarsområde. Det handler ikke om at få overblikket, men at turde give sig hen til den, som har det fulde overblik, al magt og al nåde.

Der er faktisk opgaver, som Gud har skabt netop mig til at varetage en tid, netop med den balance af evner og nådegaver, som jeg er skabt med, og alt det, jeg ikke kan, samt med de livs- og troserfaringer, som er blevet tilmålt mig. Summen er skræddersyet til det, som Gud kalder mig til, og derfor skal jeg varetage kaldet frimodigt, fordi Gud også ind i det vil forme og danne mig som leret i pottemagerens hånd. Ingen tjenester er evige, men de fleste kræver tålmodighed, trofasthed, udholdenhed og overbærenhed.

Derfor sætter vi fokus på kaldsbevidsthed, fordi det både hjælper i forhold til, hvilke opgaver vi skal gå ind i, og hvilke vi skal afslutte. Det helt afgørende er, at vi har modet til at lade Gud bestemme i vores liv, bede om hans ledelse og lukkede døre, når vi er på vej i en retning, han ikke ønsker. Det helt afgørende er, at vi hele tiden er der, hvor Gud vil have, at vi skal være, ja, at vi ser, hvem Gud peger på, at jeg skal tjene, og at jeg gør det på hans vegne. *"Da hørte jeg Herren sige: Hvem skal jeg sende? Hvem vil gå bud for os? Jeg svarede: Her er jeg, send mig!"* (Es.6,8).

1. FORKYNDELSE

- a) **Troværdig bibel:** Vores anden kerneværdi er en troværdig bibel: *"Skriften kan ikke rokkes"* (Joh.10,35). Det er ikke nyt, og har været den røde tråd igennem alle mine år i tjenesten i landssammenhæng, at der hele tiden gøres forsøg på at rokke ved skriftens autoritet. Der bliver hele tiden sået tvivl. Guds retfærdighed bliver kaldt uretfærdig. Guds kærlighed bliver kaldt ukærlig. Guds omsorg bliver kaldt hensynsløs. Guds beskyttelse bliver kaldt et overgreb. Vi møder mennesker for hvem skriften ikke er Guds ord, for der er ingen Gud, og derfor har skriften ingen autoritet. De udfordrer os lige på vores anden kerneværdi.

Overfor det står vi med den personlige erfaring af, at Gud igennem det frie evangelium har skænket os tilgivelse for al synd og givet os et evigt liv, som hverken synd eller død vil tage fra os. Vi tror på en Gud, som skabte alt, hvis Søn opstod fra de døde, og hvis Ånd overbeviser om synd, om nåde og om retfærdighed. Overfor det står vi hver især med den personlige erfaring af, at *"ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed, så at det menneske, som hører Gud til, kan blive fuldvokset, udrustet til al god gerning"* (2.Tim.3,16). Vi tror på en levende og evig, treenig Gud. Det er i samlivet med Gud, at jeg genoprettes, finder værdi og genfinder livets indhold og perspektiv.

Der er brug for vedvarende fokus og stor arbejdsindsats for at bevare os og dem, vi har ansvar for, at vi har med en troværdig bibel at gøre. Det er ikke først og fremmest en instruktionsbog i livsform og etik, nej, det er en bog om vejen, sandheden og livet – om Guds altopofrende frelse, nåde og barmhjertighed. Det er en bog om livet, hvor samlivet med den treenige Gud genoprettes, hvor Gud bliver min frelser, medvandrer, herre, far, vejleder, osv. Det handler om erkendelsen af min egen utilstrækkelighed og evne til at se sandheden, *"hvor jeg går i kirke for at høre det, jeg ikke kan sige mig selv"*. Jeg lader en troværdig røst få plads i mit liv.

- b) **Trosliv i familien:** Blandt de tidligere præsenterede fokuspunkter har LS besluttet, at det ene hovedfokus skal være troslivet i familien. Det handler ikke kun om andagtsliv, men om den åndelige samtale i familien. Det er vigtigt, at troslivet er synligt i familien – at ægtefællerne ser hinandens trosliv, at børnene ser forældrenes, og at forældrene ser børnenes – at det både bliver til et vidnesbyrd for hinanden og genstand for vores omsorg. Det er vigtigt, at vi i familien bliver hinandens medvandrere i troens liv, og at vi også der kan tale om de udfordringer, vi hver især møder fra verden omkring os, men i lige så høj grad hverdagen med tvivl, synd, skam og smerte. Det er vigtigt, at familien bliver et

centrum for opmuntring og opdragelse af hinanden, at vi bliver hinandens rollemodeller i troslivet, og at vi sammen finder glæden i at gå på opdagelse i livet med Gud, og sammen arbejder på hinandens frelse. Før sommerferien var det emne på vores medarbejderkonference og på et møde med DBI's bestyrelse. Det er vigtigt for os, at dette fokus sker i samarbejde med LMBU og udfoldes i løbet af 2023.

- c) **Trosforsvar:** På NIR-konferencen (august 2022) i Bergen blev flere af vi deltagere fra LM præsenteret for den kontekst, vi er sat i og nødvendigheden af trosforsvar. Norden har de mest sekulære og selvcentrerede værdier i verden, dvs. vi er i verden dem, der er mest optaget af at realisere os selv og materialisme, dvs. vi i længst væk fra at skulle dække basale behov for overlevelse og traditionelle værdier (vigtigheden af religion, familie, respekt for autoritet, m.m.). Det er ikke sket over kort tid, men igennem de sidste 200 år har Norden gennemgået en enorm forandring. Vores tro er blevet udfordret intellektuelt, videnskabeligt, historisk, moralsk og institutionelt. Derfor mener de fleste i Norden, at den kristne tro ikke længere er interessant og hører fortiden til – *"vi er kommet videre"*. Meget peger i retning af, at det protestantiske Europa er tættest på at falde fra troen på den treenige Gud og afslutte ethvert samliv med Gud.

Sandheden er, at vi er ikke den første generation i LM, som oplever det, men enhver generation skal møde den virkelighed og de ansigter, som den fremtræder med i vores tid. Ligesom enhver generation skal tage stafetten, finde glæden i sin tro, og give den videre.

På flere måder er flere af os i LS blevet bevidste om vigtigheden af en styrkelse af vores trosforsvar. Hvordan kan vi klæde hinanden godt på til at forsvare vores tro i den virkelige verden, hvor bibelens verdenssyn ikke respekteres eller tages alvorligt? Hvis vi ikke giver hinanden de gode argumenter, som kan underbygge vores tro, så vil vi stille og langsomt holde op med at bekende troen.

Det handler ikke bare om at styrke frimodigheden til at stå frem i hverdagen blandt ikke-kristne, men lige så meget overfor min egen tvivl og samvittighed at blive bevaret som en glad, frimodig og stolt kristen overfor det, jeg tror på, eller rettere, at jeg ikke må være i tvivl om Ham, jeg tror på. Vi skal huske, at vi kan skamme os over Gud, men Gud skammer sig ikke over os.

En vigtig vej er uden tvivl en styrkelse af trosforsvaret i vores forkyndelse, men der er sikkert flere strenge at spille på end det, og det vil vi gerne have hjælp til at se. Ligesom det er vigtigt, at vi sammen løfter opgaven i vores tid og på vores vagt. Det er vigtigt, at vi på det personlige plan og på tværs af generationer øver os i at sætte ord på vores tro.

- d) **Formidling & kommunikation:** Ved årsskiftet blev "Tro & Mission" ændret fra avisudgave til magasinudgave. Det har givet et fantastisk løft af layout, så det fremtræder meget mere frisk, indbydende og nærværende. Det har samtidig styrket formidlingen af indholdet. Det bliver spændende at følge, om det styrker antallet af abonnenter og ikke mindst giver større ejerskab i de yngre generationer. En stor tak til især kommunikationsteamet for det flotte resultat.

Der arbejdes også p.t. på, at "Budskabet" udvider sin læserskare online ved at gøre alle artikler frit tilgængelige på budskabet.dk i et samarbejde med "Tilliv.dk" (Norea Mediemission), samtidig med, at den bevarer sine bladudgivelser og sit brand som et pålideligt og dybdegående magasin. Samarbejdet handler også om fælles søgemaskiner og teknisk drift. Nogen artikler vil blive indtalt, så man kan lytte på dem via en app. De gennemgående erfaringer fra andre er, at digitaliseringen ikke har påvirket abonnementstallet væsentligt, men derved i stedet har fået flere læsere. Stadigt flere tager mobilen eller tabletten med hen i sofaen, når de søger indsigt, oplysning eller fordybelse, eller når de er undervejs og ønsker at bruge tiden på refleksion eller eftertanke. Vi glæder os over denne udvikling også for "Budskabet".

2. MISSION

- a) **Kaldsbevidsthed:** Vi har en imponerende frivillighedskultur i LM i forhold til mange andre bevægelser i Danmark, men alligevel er der steder, hvor det opleves svært at rekruttere nye frivillige medarbejdere. Når det gælder ansættelse af medarbejdere, så lever vi i en arbejdskultur, hvor det er en normalitet, at man hyppigere skifter arbejde end i vores forældres generation. Det gør, at der skal bruges flere ressourcer på personalerekruttering og indkøring af nye medarbejdere i dag end tidligere. Det gælder både ved nationale og internationale ansættelser, og blandt frivillige medarbejdere. Det påvirker arbejdsmæssigt både vores ansatte og frivillige ledere mere end førhen, så der bliver mindre tid til andet, hvis ikke tiden til det opnormeres, eller vi finder nye veje til "personalerekruttering".

Vi er et barn af vores tid, og kulturen kan være båret af et stadigt behov for at realisere sig selv. Der er også gode frugter som større udsyn og friske øjne. Det handler ikke om et opgør imod den kultur, men det handler om, at den ikke får lov til at sætte en ny standard, hvor det er forkert at være trofast i den samme opgave i mange år, eller at vi kasserer folk pga. deres alder. Der er ingen pensionister i Guds rige, vi bliver alle holdt i live, fordi vi spiller en rolle i forhold til vores næste.

En mere alvorlig del af udviklingen er, at vi risikerer at tabe den guddommelige dimension, hvor det bliver selvrealiseringen, der er drivkraften og dømmekraften, fremfor Guds kald, når jeg skal afgøre, hvor jeg skal være og hvor længe - se de indledende ord i formandsberetning.

Det vigtige er, at vi har besluttet at det andet hovedfokus skal være på begrebet "kaldsbevidsthed" – både i forhold til international og lokal mission.

- b) **Ny arbejdsgren – styrkelse af evangelisttjenesten:** Det er en meget stor glæde, at LM og Friluftsmissionen (OAC Danmark) har indgået en partnerskabsaftale, hvor sidstnævnte bliver en arbejdsgren i LM og på vegne af LM fra årsskiftet 2022/2023. Formålet med aftalen er at styrke begge organisationer i deres arbejde for at forkynde evangeliet og udfoldelsen af evangelistnådegaven.

Det handler om, at vi overtager de administrative opgaver som gaveadministration og regnskab for en noget mindre organisation, men det handler også om, at Friluftsmision organisations- og vedtægtsmæssigt knyttes til LM. Det betyder, at friluftsmision igen bliver et kendetegn på LM's arbejde og måde at evangelisere i Danmark. Vi glæder os meget over denne udvidelse af vores måde at række længere ud med evangeliet.

Indadtil i LM, skal OAC derfor også bidrage med deres erfaring og visioner for evangelisation og være med til at opmuntre og inspirere LM'ere til evangeliserende tiltag i Danmark. Det gælder både i form af friluftsarangementer, men det skal også være med til at styrke evangelistnådegaven udenfor OAC's primære fokus og form.

Det bliver på den ene side mere naturligt og muligt at kalde og rekruttere personer fra LM ind i OAC's arbejde og dermed bl.a. give dem, der får denne nådegave et naturligt sted at udfolde den. Det handler på den anden side lige så meget om at fremme fritidsevangelisters virke i det lokale LM-arbejde og styrke ansættelsen af evangelister bredt i vores egen organisation. Denne aftale falder naturlig i forlængelse af vores øgede fokus på nådegaven som evangelist i de sidste par år.

- c) **Ny strategi for international mission:** Der foreligger nu en ny landestrategi for international mission (2023-27), hvor vi bl.a. åbner op for en geografisk udvidelse af, hvor vi vil nå tyrkiske folkegrupper, og ikke længere kun binder os til Tyrkiet alene, men kan sigte imod at nå dette folk, hvor de måtte opholde sig. Det markant nye er også, at Grønland genfinder sin plads i den overordnede strategi. I Tanzania er de store forandringer, at vi vil indlede en proces med udfasning af arbejdet i Mara, og at vi modsat vil påbegynde en proces mod en diakonal indsats og nybrudsarbejde syd for Dar es Salaam iblandt muslimer. I Cambodja bliver Battambang for første gang nævnt i den overordnede strategi som et nyt geografisk indsatsområde. Der er mange andre vigtige justeringer for hvert af de lande, vi har missionærer udsendt til, som der også er store perspektiver i, men de fremgår af selve strategien.

Det sidste år har budt på én udsendelsesfest, nemlig Anju & Mika Bak-Skovenborg, til Battambang (Cambodja), men ellers har vi udvidet ved fra 2022 at få tilknyttet Sara & Filip Friis Børty, som i forvejen udsendt som missionærer af KFS til Nuuk (Grønland).

Det afgørende for at alle planer lykkes er, at vi får formidlet et kald til international mission – både indenfor LM og udenfor LM, så vi løbende får rekrutteret nye missionærer og volontører, men også at disse bliver omsluttet af et netværk af forsamlinger og menigheder, der vil støtte dem økonomisk, gennem forbøn og medleven.

- d) **Mobilisering af givere:** Giver- og fundraisings-udvalgene udfører fortsat afgørende og flot stykke arbejde. Ligesom vi har en kæmpe flok, der gør en stor og prisværdig indsats i genbrugsarbejdet for at tilvejebringe økonomiske ressourcer, så er det fortsat meget afgørende, at vi får gjort en ekstraordinær indsats i forhold til mobilisering af nye givere og stimulering af de givere, hvis hjerte allerede banker for LM's arbejde – lokalt, nationalt og internationalt. Selvom initiativer, materialer og videoer er godt modtaget, så mangler vi stadig at kunne se det på bundlinjen og i forhold til antallet af faste givere. Hvis vi vil

opretholde den allerede mulige rækkevidde, vi har med eksisterende medarbejdere, og nå endnu længere ud, så skal vi opnå en markant stigning i gaverne. Vi har brug for det frivillige bagland og dens repræsentanter til gå ind i kampen og være udholdende i fokus, undervisning, information og forbøn. Det handler ikke om kampagner alene, men om at det lever i hverdagen og hele tiden er naturligt og synligt, når menigheden er sammen, at vi opmuntrer til at give og få orden i givertjenesten.

3. TAK

Til sidst en stor tak til alle frivillige og ansatte i Danmark, samt rundt om i missionslandene, En særlig stor og hjertelig tak til alle de frivillige rundt om i landet i det lokale arbejde i frimenigheder, kredse og mødepladser – i arbejdet på tværs af generationer, og den målrettede indsats mod særlige målgrupper som børn, teenagere, unge, familier, singler, seniorer, osv.

Tak til jer, som står til rådighed som medvandrere, i sjælesorg eller med ledelsesansvar i den lokale forsamling, eller i tilsvarende roller i afdeling eller på landsplan. Tak til alle med forkyndelsesopgaver som evangelist, profet, LM-between forkynder, prædikant, eller præst. Tak til jer, som varetager tilsynsfunktion, ledertræning eller oplæring og videreuddannelse af forkyndere i LM.

Tak til alle frivillige og ansatte i LMBU; lejrarbejdet; bibelcamping; musikarbejdet; familiearbejdet; væresteder; det tværkulturelle arbejde; genbrugsarbejdet; plejehjem & lokalradioer. Tak til ansatte og frivillige ved Norea Mediemiission.

Tak til frivillige og ansatte i Tro & Mission, Budskabet, LogosMedia/Lohse, bogsalg, hjemmesider og lokale afdelingsblade. Tak til alle ansatte og frivillige på højskolen, vores efterskoler, friskoler, børnehaver & legestuer.

Tak til det daglige ledelsesteam og resten af teamet på sekretariatet – for jeres store arbejdsindsats, jeres støtte omkring vores arbejde, jeres administration og daglige ledelse af LM og for alt, hvad I må stå model til og finde vej i. Tak til landsstyrelse for fællesskabet, samarbejdet, medleven og store personlige ofre for et omfattende stykke arbejde og i tjenesten for Herren.

Endeligt en stor tak til dig, som beder for din bror og søster i Herren, for frivillige og ansatte, medarbejdere og ledere, for din næste – kristen eller ikke-kristen. En stor tak til dig, som giver til Guds riges arbejde i LM, lokalt, regionalt, på landsplan eller målrettet bestemte dele af LM's mangfoldige arbejde.

Det er min bøn, at I alle må finde jeres glæde i Jesus og hente ny frimodighed fra Ham i det, som Han har kaldet jer til – *”og du, mit barn, vær stærk ved nåden i Kristus Jesus”* (2.Tim.2,1).

Henrik P. Jensen

Landsformand, LM's generalforsamling 2022